

Glósur frá námsárum á Íslandi og í Þýskalandi, 4 af 6

Bjarni Benediktsson – Háskóli Íslands – Laganám – Glósur – Réttarfar – Dómsmál - Varnarþing

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

---

bjarnibenediktsson.is

Einkaskjalasafn nr. 360

Uppvaxtar- og námsár

Askja 1-5, Örk 6

©Borgarskjalasafn Reykjavíkur

17. Mál til iunheimta hlutafjár, sem lafati
 hefur verið en ógreitt er, má seldja á heimtis-
 vannaþingagi hlutafélags, 20. qv. l. 77. 1921. Á
 sama vannaþingagi má skv. 26. qv. i. f. 2. l.
 seldja mál á heidun stjornindunum eða hlut-
 höfum til endugreittsken eða bota fyrir.
 Þat, at stjornin hefur greitt hluthöfum
 hlutafé þeirra eða leyst þá undan greittsken
 skulden á lögmætun hátt. Þ háðun þessum
 tilfallum er einungis um at nota heimild þgr
 in seldjanda til at seldja frá persónulegu vanna-
 þingagi verjanda, en þessum fellheimilt at nota
 þat, of þessum hátt. Á kv. 20. og 26. qv. heidast skv.
 4. tl. 26. qv. um þessum, og er þar sömuleitiss mál
 at hluthöfdu skuli gildi um þgrinimáli 2. tl. 46. qv. l. 77. 21
 svo fyrir, at eit of stjornindunum þgrin stöðfessni
 og skrástirniraga er leudra hlutafélaga hafi á
 laudi skuli vera skuldþriding félagsins um at
 svara til seldu þgrin í skuldbundunum dórnstóðum,
 og þá vantanlega þar sem félagsit er skrásett.
 Þess vegna segi skli um þat, ^{í 26. qv. um þessum.} hvort þgrinimáli
 52. qv. l. 77. 1921 um at þorráðamann hlutafélaga
 á vannaþingagi félagsins
 mági þessum hlöfða mál qvun raitheimra ut af
 lögmæti skrástirniraga heidast til þeirra, heidast gildi
 áður. Hí heidun er þat heidit þess um heimildun
 til málsheitt ^{um qvun lögmættis} þessum

α

bls. 57 þess

Umboðsmann atilja.

II. 1. Sagmatætt þri, sem hringat til helun-
gilt, á kvæta einbætur, at á kvætanin munu
skuli löggiltir, sem heitats dómur málfletur-
vagnmenn. Þeirlika löggiltir eru getun, ^{skv. 56. gr.} „hei-
atsdómari“ veitt, og verður at telja at mest
þri sé atit við þri, sem almannum heitats-
dómur atiljum gegna. Skilgertin fyrir þri
at öðlest löggiltir eru þessi:

1. Þolenokun ríðisborgararíttun at ^{at gjallgætt} ₂ gálfur
rítti: við hann.

2. 15 ára aldur a. m. k.

3. V flekbat manmort, skv. 1. gr. kosul. 18. 1934.

4. Lögrat: skv. l. 18. 1917 og 1. mgr. 49. gr. l. 135.

5. Lögrat: þri ríms, þ. e. þri eru at:
^{ad mestum hluti} 1935.
lokatin, en þri þri eru en undir gjald þri
skiltum, og þri eru þri skuldar.
^{skiltum} ^{skiltum} ^{skiltum}

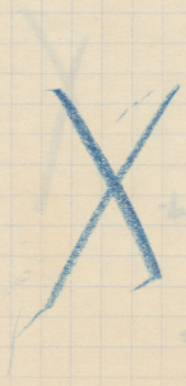
6. Embættiþri þri: lögrat: við heitats
þri. þri at þri sé at þri getat, heitun þri
sem veitin, ^{alment} sama rítti eftir íslenskan lög-
maga einnig at meggja þri.

7. Heitun þri verður at heitun rítt við
þri rítti 14 mála fyrir einhverjum heitats-
dómari, og rítt tvi mála a. m. k. munu-
lega þri, at ^{at} heitun rítt heitun rítt þri.

segja, at litil tregging sé : profinn, nema vel
 sé vandat til vöð profdómara, en þá eignast nokkurt
 hepit at bita venjulega ^{ölsþóða} meðdómara stundum
 meira. Telja vertur, at elski sé þó f á þri, at
 öll málin 4 séu flutt fyrir hinum sama
 hávatsdómi: eta dómara, þá er þri bati:
 at telja heimilt, at t.d. átti málit sé flutt
 fyrir leikmenntadómi, annat fyrir gö- og
 veyðendadómi og hin fyrir hinum almennu
 hávatsdómara, og at átti málit sé t.d. flutt
 á Gsafirt: annat Gafnarfirt: þrija Vest-
 mannaeyjum og þjórta í heiljarkirk, þó at
 sitt hevin nema gegni dómara störfum og sé
 profdómara i leingjum stat [Af þessu leitir
 aftur, at þessu flutningi hefur einstak
 máls er bati verta þri, en um flutning
 þess eiga at dæma, at bati eigi vir um þri,
 hvort flutningur þess hafi verið venjulega
 gittur eta elski, þri þri þri þri, at meðan
 þri og of flutningur ein máls er elski mög
 gittur verður ~~þri~~ um rekjandi þess i stat at
 teljast þallinn, sin tillits til þess hvort hefur
 hefur ^{á þri} flutt nokkurt máls, sem gilt hefur verið
 tbat, eta elski. Sat: þri svo þri, at meðan
 flutt: aldrei fleiri en 3 máls, þri at of flut-

11/12.136

ingun þeirra allra verður talið af lögreglu, en
 hann árangurslaust berir átt þessum rannum á þessum
 og má þá ekki gera það oftan.

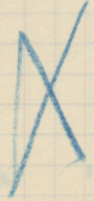
Á þriðjungi, þannig þessum málfletninga-
 manna er haitat, eignist tilhegast að það
 heit: verit dómuráttavara, sem löggildinguna
 veitti: en ekki heitadómari, þar að vel eignist
 mögulegt ^{og heimilt} að löggildingun verit: heitast þá heit-
 adómari, sem ekki hefur heit afskipti: af veinni
 rannum. Þetta skiptir þó ekki máli, ef á lög-
 gildinguna gjálfa þar árangris að láta sem forn-
 stríð: þ.e. ef talið verður að skýti sé að veita
 þann, ef ákildum skilyrtum er fullnæggt. Þetta
 heit „heitadómari getur veitt“ bendir á vísu
 til, að dómari eignist að hafa það: valdi sínu, heit
 hann löggildir eta ekki, þó að öll skilyrt: eru þess
 heit. En tilnefandi anda þess um löggildinguna heit-
 ríttar málfletningasmanna hefur átt verit skilt
 svo, að skýti verit dómuráttavara að lög-
 gilda, ef öll skilyrt: verur þess heit, og
 eignist veitt að skýja þetta einu um heitadómur-
 málfletningasmann, og það þriðjungi sem lög-
 gilding þessur á einum átt gildir þessu allt heit-
 it, og mundi umskýjandi, sem öllum skilyrtum full-
 nægis þriðjungi einu heitadómari þá löggildingun, þó
 að sé dómari, en hann þess heitast: þil veittast: þ. d. af

því at hann keldi löggilta málfletningum þegar marglega margi.

At þu muni sí mitt löggildingum sam heitadómur málfletningum, skal hann heita því skriflega og at viðlögdum dregdum, at hann skal málja með trimevskan og samvirksemmi þau málfletningastífl, sem hannum verða þáin, 57-qr. einbald. Fyrr löggildinguna skal greiða 50 króna gjald: ríkisgjöld, 1. mgr. 1. f. 50-qr.

Skv. 61-qr. einbald. er heitadómur málfletningum mönnum rétt at taka sín fulltrúa, þess þess, er lokit hefur embættisprófi: löggum við háskóla Íslands, og hlýtur hvi sem eld próf er löggumars gæra jafngilt, at málja, er hl árs at aldri, hefur öflekast mannaort, er löggvita og hefur fannst: á hvi sínu. Sagstatt þvi, sem er um málfletningumina gjalda ^{is kaup} er ríkisborgararéttan dabi þvafist um fulltrúa, aldunum löggvi og málfletningum ^{heldur} dabi þvafist, enda er réttgert, at dabi fulltrúa verði einbaldum meður, sem eru at hvi sig undir at fá löggildinguna sam heitadómur málfletningum. Málfletningumatur skal til þessum heitadómur, þau sem hann hefur skrifstofu, ef hann hefur þvafist sín fulltrúa, og verður at

af þessu best: gildir þá óskert árið 1877,
málflutningsmanni
andlegan þrotan, met fært máls síns. Takmörkun
á þessum vitkæla rétti atila til at velja sín
ambotsmann en hris vegar: 2. mæj. 55. gr.
þynnskipt um fleghjærila, og dömsmála-
vit þerra sunfrænt heimilast at ákæta,
at þessum tillögum heitats dömsara, at
sanna takmörkun, ^{og gildir: fleghjærila} þuli og kaka til ann-
ara þessu stöta, (þessu) þau sun frænt
höfugull en löggiltum málfletningsmanni.
Dömsmálavitherra sun þessu úrslita-
vithra sun, þau sunfrænt at en: fleghjær-
vithra þessu takmörkun slauki gilda, þá svo,
at þau má úrslita þynnskipt ^{þessu} þessu stöta
sun sun, og ^{vitherra} þessu vithra at þessu allat tillögum
hlutats gildi heitats dömsara, ^{at en þessu kaka á þessu stöta} þótt þau en ekki
vit þessu ^{tillögum} þessu stöta.

2. mæj. 55. gr.
Takmörkun þessu en: þessu fölgum, at af
atili þess ekki gjallur met máli sitt, at löggiltum
en þessu stöta at venla stöta, svo
þessu stöta en upps kalli, þá en þessu stöta
at þessu met fært þess löggiltum málfletnings-
manni, sunfrænt heitats dömsara - at þessu
vithra, og þessu stöta en þá allat heitats
dömsmálflutningsmanni jafn-réttla vi
svo sun þessu stöta, at þessu stöta þessu.

hvar löggildingin var veitt. Tekur þetta sinnig
til skilfa, lögta og upplöpsagenta eftir ábrótt-
un lögta, ef sakja þarf þau mák sta vengja
með lökum hatti: og fyrir vengjulegum dómi.

~~Þessi löggildingin~~ skilfa, lögta- og upplöps-
genta á dómari þannig at ábróttast það eftir
átrúnum löngja sinni, hvort maunum sé á at
talamarka umboðs gjöfina vit löggilta mák-
flutningsmenn, og á dómari gjölfast vit ábrótt-
un þess at fara eftir, hve flókið hann tekur milt
og hvort líklegt sé at ólögfróðir menn geti veitt
á dómari þau dómi ákættu til tókun þess at umboðsmennum vit þessum
þess samvirkja þess sem talamarkar þessum umboð.

með matum dabi annars flutja mák annars.
manns: þess sta gjölfis sin nafni, nema hann
sé löggiltur mákflutningsmaun sta standi
í þess reitataka sambandi vit atilja, sem áttur var
getið umi.

Í upplöf: 1. meq. 55- og. segja máun um þetta
samband. Þess þess getur atili mák, ef hann er
eindabur maun, jöfun hatti þrandur sína at
flutja tali ^{sta} mótja, mák sína, systkin: sína,
kangdabörddri sta kangdabarn, stjörpborddri
sta stjörpbarn, björborddri sta björbarn, þess
með mák fyrir sig. ^{Félög sta stofnanir, sem hafa} þess
virkun) um hatti: oguga löggiltuniga: þessri þess-
© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

rættur sinni, gæta, ^{og} leitit þá fara með mál sinn.
 Álita verður að upptalning þessi sé tannandi
 og getur einstakur maður þvi dæði falið,
 með skírskotum til þessara heimildar, öðrum
 mönnum sei náteygðum, svo sem t.d. ummæta
 sinni, mági, bróðursoni, öfa þona sinnar öfru,
 at fara með mál sinn, þvi at þessari manni þann-
 ast dæði undir upptalningu 55. gr. þá hefa
 heldur dæði fyrirvarsmenn at-liga, svo sem
 lögráttamenn, lögráta manns ^{at stjórnsæði} þessa ~~bestu~~
 félags at stofnun þessa heimild til at
 fela sei ^{þessum} mönnum flætur mál-
 s. Því vegna mundi lögráta manni heim-
 ilt at fela venslamanni þeis lögráta
 manns sjálfs at fara með málið. Stjórnsæ-
 ður félags at stofnun hefa skv. þessari heim-
 ild einungis hef: til at fela málið em-
 bethiságangum lögrættiságangum, en félagsit at
 stofnunin hef: í fastri þjónustu, of stjórns-
 endaninn fara dæði með þot gjálfr. í
 kröfunni um embethiságangum lögrættiságang feld
 fyrst og fremst þot, at hlut atvígandi verður
 at hefa stöðit þurðfaran þróf ni þagðkild
 Glæðska Íslands at lokið öðru jafngildis
 þróf: eftir í slembum lögunum. þá verður

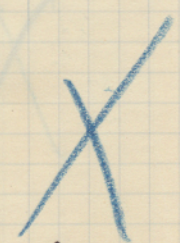
X

hann og at hafa óflekkað mannamót, vera lögráttur
 og hafa iðulegan ríkisborgara rétt, og hafa
 óskráðlega andlega og líkamlega hvenst. Enngra
 þeir líka skilyrta er þar á mót: þarum ortum
 krafist af venslamönnum atilga til þess at
 þeim megi fela flutning mál. Mætti þu út frá
 þess gjöfnarmót: segja, at heimildin (þess at fela
 venslamönnum, flutning mál) hefti: ekki einungis
 flutning, þar sem heimildin til at fela mönnum
 málflutning er, ^{almennt} þunden vit löggilta málflut-
 ningamenn, heldur einungis alla, þess at þar eru
 þess þess skilyrta: at umboðsmatur verður at
 vera lögráttur, hafa óflekkað mannamót og al-
 mennum andlegan þroska, og af venslamann
 þessu ekki at fullnægja þessum skilyrðum

væri sýnu rígnari heimild til at nota venslamann
 þess umboðsmann er atva, einungis þar sem engra
 lögrátt-þekkingar er krafist af umboðsmönnum.

En þar sem þess er um at nota lögrátt-þekkingar: [
 þess þess, at vit umboðsmann at yfirleitt samjandi,
 og at virtuðaga rítharins sé ekki misboðit, sýn-
 it at lögrátt, at álita, at venslamann atilga
 verði einungis at: it at fullnægja þessum, til þess

at þess at: notit lögrátt umboðsmann. Af þess
 þess og umboðsmann lögrátt, sem um þessu starfsmann
 þess no þess, at heimildin til at hafa þess þessu lílaga og
 atalmann

Gjálftakata

umbotsmenn hefur einungis þrjú þing, þar sem heimildir til málforvarumbotsmanna eru bundin við löggilta málflutningsmenn, þarí at annarsstaðar mundi heimilt at nota þessa menn (vinstarmenn) ein hvern einn tölu heimildar: upphaf: 2. mæg. 55. gr.

"Dunur undantekning frá einbakeimild löggilta málflutningsmanna til málforvarumbots, þar sem slík heimild er botin, gildir um stundarskrif 2. mæg. 56. gr. fyrir Reykjavík. Eftir þessu ákætt: skulu lögfræðingar þeir, sem stunda málflutning fyrir hávatsdómi: Reykjavíka gjálftakata sta sem fulltrúar bestarvittanmálflutningsmann þegar þú einbamb. öðlast gildi, þ. e. 1. janúar 1937 skv. 1. mæg. 211. gr., hafa rétt til at flytja þar mið áfram fyrst um sinn, en lokit skulu þeir hafa vaxinn: annan þriggja ára frá þessu tíma. Ef þeir hafa dæmi gert þat miðra þeir at gjálf-rögðer jöfnarétt: sitt við löggilta málflutningsmanna. Ákætt: þetta mitast við þat, at lúngat til hefur löggilding hávatsdómsmálflutningsmanna dæmi verið heimil, og þarí nauðungslat at nota mánmann samilegan tíma til at sit-vega ein slíka löggilding. Eftart slíkt ákætt er þessvegur ett fyrir þá kaupstat: þar sem dömsmála réttbarra kann at bjóta einb-

málflutningsheimild löggilttra málflutningsmannanna
 og kemur á vörum vafalaust af því, at ^{eftir gildistöku} ~~mi~~ hafa laganna
 menn bæti heimild og til efni til at sitvega
 sei slíka löggiltningu, einnig ^{þótt þeir atviki málfl.} þann sem kemur
 eru ekki ortin at skilyrt: fyrir ^{alþingum} málflutnings-
 heimild.

Leikur er þess at gata, at star. 3. mgr. 59. gr. er
 heimildsdómur málflutningsmanni, og þá vafalaust einn-
 og bestaréttur málflutningsmanni, af fulltrúi hans
 fulltrúans skilyrtum bl. gr., heimilt at hafa fulltrúa sinn
 flutja mál fyrir dómi, þar á meðal skilfa-, fögta- og
 úggjótunni-, af mál er ekki flutt ummálað, þá
 heimild er einnig til þessara stöða, þar sem
 löggiltir málflutningsmenn hafa einnig heimild
 til málflutnings, enda þó málflutningsmátturinn
 er umlagd á þá gegnvert umbyggtanda sín-
 um, at málið sé samlega flutt, þá at hann hafi full-
 trúa sinn fara með það, og mi þá e. t. v. telja

málflutningsmanninum ^{einna} flutja málið, ávart ^{ef umboðsmann}
 fulltrúanum. ^{skilur þann skilyrtu,} ávart ^{sem skilyrt er af}
 þess vörð þá erum af skilyrði randi slíksar manna.
 in of þess máttir fyrir verjanda, þá er ^{þetta} málið
 flutt ^{þess} löggiltum málflutnings-
 mönnum ^{þess} skilyrt at taka at sín flutning
 máls, heldur vörð þá er þá gjöldu, hvata málflutnings-
 máttur þess taka at sér, ^{þess 59. gr. 1. mgr. 1. t.} slíkt hit sama gjöldu ekki
 áttum um þá, sem löggiltir eru til þessara stöða.

ef umboðsmann
 skilur þann skilyrtu,
 sem skilyrt er af
 þess vörð þá erum
 af skilyrði randi
 slíksar manna.
 þetta málið
 þess máttir
 fyrir verjanda,
 þá er málið
 flutt þess
 löggiltum málflutnings-
 mönnum þess
 skilyrt at taka
 at sín flutning
 máls, heldur
 vörð þá er þá
 gjöldu, hvata
 málflutnings-
 máttur þess
 taka at sér,
 slíkt hit sama
 gjöldu ekki
 áttum um þá,
 sem löggiltir
 eru til þessara
 stöða.

Ljpphaf 1. mgr. 59. gr. ákveðun þó undan telaninnar
 frá þessum um heivatsdóms málfletningum, og er
 þeim gætt að skyldu að flytja þann opinber málfletning,
 skilti, ^{þó þann} ekki máli heir, og gjafskennar- og gjafvannar-
 málfletning, sem þeim verða þolin, þann: þessum, er þeim
 hefa skrifstofu, eta þann: gætt, enda hefi þeim opin
 skrifstofu á tilkennunum stöð, og tilkennu dómara þó
 glei er þess að vísu ekki gætt, að ákveðið sé
 við löggilta málfletningum, en löggilding er
 vafalaust undirskilin. Þá er þó og forsenda fyrir
 skilningum, að matan hefi opin málfletningsskrif-
 stofu og hefi tilkennu dómara þó. Ef um verulega
 þímatöf vegna farsalaga er að velta á þann stöð,
 þann sem máli er flutt, eignist skyldu ekki vera
 fyrir heir. Ef atili, er skipa skal talsmann, öðru
 að þá sér ákveðun heivatsdóms málfletningum
 skipstann, skal veita þessum þó, nema einhverji
 er reistakar ástæður máli þá: ^{2. mgr. 59. gr.} gætt. Þá er ástæða
 gætt t.d. verit þann, að málfletningum matan hefi
 hefi einhverj lík afskilt: af máli er eta stöð: í þess
 sambandi við atili, að ekki mátti vanta af þess
 um þess jafnlykis: flutningi málaris, sem málfletningum
 farskenninum ber að sjna.

X

Fyrir flutning gjafskennar- og gjafvannar-
 mála skal ákveða málfletningum þann mat dómari

atalmáttur. Hér átskýrt málflutningurinn er rétt
 að íbúga sér hefðlegt andargjald fyrir störf sín,
 þar á meðal hluta af málsupphætt eða hvarra and-
 gjaldi, ef máls vinst, en ef það tapast. Þófort um
 sigilegta ósamgjæmt andargjald fyrir máls-
 flutningstarf er dæli mirdandi, 60-90-urkamb.
 Þli ákerat's greinarmunur, einnig mit ákerat: 5, sem
 ortum áttum áker. Takmanbert vit hvaratdóms-
 málsflutningurinn, hljóta að eiga vit alla þá,
 sem flýta máls fyrir ^{hvarat} dómi. Þitt er annat máls,
 að höggiltin málsflutningurinn, best: hvaratthar-
 og hvaratdóms-, reynast eiga hvarattingar á hvarra
 andargjaldi fyrir störf sín en áttir.

Höggiltin hvaratdóms málsflutningurinn eru
 greinarmunur sigleikurinn, og hafa skyldur og rétt-
 vinda star þeir, m.a. þaggar skyldur um það, er at-
 til þeir þeir fyrir sem málsflutningurinn,
 60-90-urkamb. Af ákeratinn þessum leitir það, at
 vandrada munna þessara: starf: sínn og annars-
 þannar misferli getur vantar reyningur eftir 13.
 hafa hafa. Hét sama hett: geta misgeritinn gæmmt
 þeir, metan þeir eru at gagna starf: sínn, atá út
 af þeir, hvarat þeir gagna þeir, vantar vitarlögun
 eftir fyrir máls hvaratgerlaganna um mótgeritinn
 vit unhattis- og sigleikurinn.

Talið er heppilegt, að dómstólan og fram-
 kvæmdarvaldskefjan hafi ákveðna aðilja til að
 sanna sei til : málefnum, er löggiltta mál-
 flutningsmanni i heild vortu. Áber. 13. q. 1. og
 heika i þessari heggum. Þar er ákveðið, at
 löggiltta málflutningsmanni, þ. e. hafi hafa-
 ríttar og heitats dómur og ein tillits til bei-
 retu, skuli velja ein sanna hafi þessa full-
 trúa til at koma fram fyrir hönd sanna og
 stíttabrottra sanna gagnvart dómurum og
 stjórna völdum : málium, er stítttra vortu.

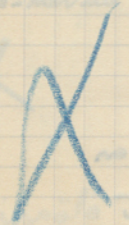
Dómsmála ráðuneytið setur reglu um hvern
 fulltrúa og gælu þeirra i málium stíttar-
 imum, i samráði við einn eða fleiri löggiltta
 málflutningsmanni eða stjórna félags þeirra,
 ef slíkt félagskapun hegnu at vortu rættu
 stofnunar iðan er reglu þessan gætu rættu.
 Skilyrti fyrir þess, at ^{slíkt} félagskapun verti tek-
 ium gælu at þessu hegti: virdist vera þat
 at allir löggiltta málflutningsmanni eigi
 rétt til : unngjanga i þessu.

Áber. 1. og 63. gæta stjórnaendur félagskapun
 er löggilttra málflutningsmanni, og vortu
 þessu upplænt at vera svo hálthad, sem ni
 ver sagt, vilt einstökum félagsmönnum i

einbáheimild löggilttra málfletningsmannanna
 var dæki til. Ef löggiltur málfletningsmaður
 hefur þrískan verið sektaður skv. 188. gr. þess
 brot á réttarlaus löggjöfinni eða af fulltrúa
 löggilttra málfletningsmannanna gagnvart dómnum og
 stjórna-völdum skv. 63. gr. eða félagsstjórn
 þeirra leggja einróma til, at ákæðingur
 héraðsdóms málfletningsmáttur verð: siftn
 löggildinga vegna tiltekinnna, i vitunbrænni-
 legra at helna : starf: sinna, getur héraðs-
 dómari, þau sem at-tili hefur skrifstofu,
 tilvit af honum löggildinga um stundarsakin,
 eða at fullur og öllu, ef miklar sakir eru.
 Dómari ^{vignist} ^{vera} dæki, skuldu til at siftn mann-
 in löggildinga, þó at þessi siftningavakt
 geti: ^{sein} þessir heudi, heldur vint: at hann eiga
 at meta það hverju sinni, hvort yfirsjórn
 is at-la ein svo ávarlegar, at rétt ad at
 beita siftningunni. Skv. hinn vegar það, at
 ef svo þau þessir at-la, sem : upphafi 56.
 gr. segin, þó minnis hann rétt sinn so
 ipso ein þess, at nokkara fannlega ákæðingur
 um siftninguna þarf: at taka. Þessir
 löggildingir né siftningur hennar er dómstjórn,
 sem aföglega má ríð af þess, at siftningun

139

Málflutningsmáttur gjálfr
 máttar - viðmála 1. mægi - 65. gr. berast á milli dórn-
 stólana með venjulegum hætti, at ^{tíð-}stofnum þeir
 dómari, sem hefur þessu á bæt: 5. forátt fyrir
 slíka ^{lögskilninga} málflutninga, þessu sem hefur verið ást-
 fast af dómstólunum, at hefur þessu á bæt verið
 undir þá boðin, þessu at þi veit til málflut-
 nings, at svo málflutningur: sem ~~þessu~~ einnig mál-
 flutninga heimild lögskilninga málflutninga mána
 telur ekki til.

berast á milli dórn- og þessu lögskilninga mána.

1. mægi - 65. gr. Ef slíkur lögskilningur mána gæva sér
 málflutning at stjórnun og eða réttur ^{þessu} 1. mægi.

65. gr. at venjuleg ástafir til málflutnings vegna
 vandrættis, getur berast á milli dórn- þessu sem at þi

er þessu, tekið af honum heimild ~~þessu~~ til at
 fara með mál: um bót: annars fyrir fult og allt

at um atundarsakir, en þessu má þessu máli
 undir dómstóla á sama hátt og lögskilningur berast á milli

dómur málflutninga mána. Ef þessu til felli eris og
 þessu fyrstaldur en þessu einnig um heimild

at réttur, sem ^{dómari} at þessu réttur gjálfr, þessu þessu
 máttar at ekki, þessu þessu til þessu slíkt: en

fyrir handi. ~~At þessu~~ verða þessu þessu þessu er
 þessu lögskilningur málflutninga mána, þessu at þessu lögskilningur

glata ástafir, málflutninga heimild einnig, þessu 16/17 '36
 sem þessu lögskilningur mána einnig lögskilninga
 en mægi einnig og þessu er at þessu málflutninga mána ^{þessu} ^{þessu} ^{þessu}

335.

Sundurgræining sakabefris.

Um sundurgræining sakabefris eru
 settar reglur : 71. gr. ariþaul., og virtast þær
 að verulegu leyst: hafa að gefna mjúgali,
 þannig að slík sundurgræining sé mi heimil
 : midla ríkari máli en áður, þrátt fyrir
 ummáli : athuga sendumum, sem ^{virstast} ~~af þessum~~
 gera vait fyrir því, að málskostnaður fyrir-
 mála sé e. t. v. mi, en önnur áber. skki.

I. Það helst, sem áður gildi, að jaluan
 en helst að koma fram fyrir dómstólum
 um bröfu, einni ut af fyrir sig, þó að
 umt helst: verit, annast hvort að selja þau :
 máli ^{þess} ~~þess~~ öðrum bröfum eða koma þeim
 fram : öðru máli sem sagnbröfu til skulu
 jaluan eða gjalfstatts dóms. Þilðir þetta gjalf-
 hvort sem þessir heimild hafa byggð á því
 að bröfurnar væri samþyggja t. d. bráttan þær-
 niga bröfurnar eða þær væru samrættar t. d.
 bráttan sprottnar af sama samningi. Er
 þetta þeim öðrum heimilast : 1. mgr. 71. gr.
 um samrættan bröfurnar, þó að því við þetta,
 að þessar séu stundi á megi skki þessa
 verjanda til greiðslu málskostnaðar, nema

140

þessi hefji verið umt at höfða máli um allar eta
 bitar bröfurnar : einn lagi. T. d. vegna þess, at
 þau hefji ekki allar verið umt um gjaldkeran,
 seljanda hefji ekki verið um þau þessum vegi öðru.
 Um þessi at dekkert er allt um elika skilnað þessi
 máli konstruata greiðslu, þessum bröfurnar eru
 einnigis samþykka, er þessum þá fráleitt þessum
 handi; þó at seljandi þessi : fleira er allt máli.

Þessi þessum er
 dekkert sagt
 um skilnað
 seljanda t. a.
 greiðslu máli.
 konstruata, heldum
 einnigis, at
 vanna at stili
 skuli vera
 þessum við
 þessum.

Þessum var talið, at vissar aukabréfu má-
 tangdan atalbröfum greiðu ekki sáttan þessi, eftir
 at þessi væri at dema um atalbröfum,
 er eftir þessum máli : sitari megr. 71.
 greiðslu, þessum um megr. vintit megr. þessum
 ildein til at skilnað sömmu bröfum, sjúnt
 þessi at telja fremur óþessum at selja
 atalbröfu og aukabréfu þessum : einn lagi.

bls-67

II. um skilnað sömmu bröfum, fleira er
 einnig máli þessum, var at þessum þessi svo á, at, ef
 þessi væri greiðslu ein samþykka þessum,
 þessi at aukabréfu þessum þessum : sitara
 máli þessum, og verra þó talnað gjalda nokkvan
 undanþessum þessum frá þessum. En megr. vegna
 þessum talnað gjalda þessum almannum vegna
 þessum réttar. T. d. megr. 71. greiðslu. einn lagi.
 þessi þessi á máli : Þessi þessi atili höfðat

X

141
mál til heimta nokkunnar blata af bröfnum,
skil þannum þá að vísu heimilt að selja um
afganginum: öðru máli, en þannu skal þann
þá til að greiða andstæting sínum máls-
kostnað, nema hann sanni, að hann vissi
skili að brofan var þannu, áður en fyrra
málið var tekið til dæmis, enda vert: þann-
um skili gefin söla á þeirri vaxið.
Þetta fyrri máli sýnist skili verða skilið á
annan veg en þannu, að þá skifti: ein-
göngu máli viðrikjandi máls kostnaðar-
greiðslu, hefur bröfnum er skifti á skili.
Mótunni vaxnaðila mundu þá skili
framan leita til sýkunnar af þeim blata
bröfnum, sem síðan er heimtum, heldur
til þess að seljandi gæti: skilðatum til
að greiða þannum máls kostnað, og um
máls kostnaðar áker. 2. mgr. þá seljanda ólag-
stævari er áker. 1. mgr., en 2. mgr. er: góður
sannvæmi við 2. mgr. 177. gr. einbætur - & skili
stótar að halda þá fram, að 2. mgr. 71. gr.
heimili einnugis skiftingar bröfnum, þar sem
heimtuming þannu: þannu lagi á fleiru
sé heimil skil bröfnum réttinum, þá að þá
er ósannvæmi áker áker, enda vaxna
ákerin um máls kostnað þá skilið & lla

ösköf, og lebs lögta undantekninganna, sem
gerðar eru vitvikiandi málskostnaðar ákvæðinu.
einmitt þar sömum, [og þá skilum við], og
þar sem áður voru taldar vera frá boðningu
um skiftingu þaröfurnar.

(þessum) þess þessur undantekningu segir:
vitum lagi 1. mæj. 71. qv. airbamb., at áker. mæj-
anninnan gildi þó ekki, ef nokkur hlut: bröf-
numan hefur verið tekiðin lögtaki þer. lögun
um lögtak eta verið haldur til skuldsjafnatar.
Hætt þessur er vitum lagi ekki skilast til, at
ökinnilt sé at skifta líkum þaröfurn, þó
at svo mætti: e. t. v. skilja anta lagið, þer at
líka skiftung hefur skit verið tekið heimil,
um þar, þer. 1. qv. i. f. lögtakst. 29. 1885 um lögtaks-
þaröfurnar. Hæddur er at þessur einnig sé, at
þessur líkum þaröfurn sé skift, þerum þessur
venjig lagi málskostnaðar reglur at öllu hest-
til greinara.

Énn þessur er áker. 3. mæj. 71. qv. airbamb.,
og segir þar þó þer hefur at-ili lofat at greita
þessum mænnum eta fleirum hluta af sömum
bröf, þerafa skiftist á milli ábyrgðarmanna
eta erfingja, eta fleiri er sinner einnast þaröfurn
þákvæðum hlut föllum, og er þó þessum þessur
nætt at skilja sé sinner hluta þaröfurn, at þessur

skjal til greina, er dæna skal um málsbestu-
 atarkröfn, hvort skuldbætur mitti gæra
 við fjáris sta. ölli gjöfnum skilfningu kröf-
 umnum. Gleir er skilfning kröfn einnig
 heimiligt þar sem skilt var eðki talið
 með áttum, þá er svo van álit:st, at þeir
 væri einungis ^{þessum sambandi} kröf-
 mitti gæra við fjáris þessum k.d. með
 þá er at lofa fleirum en einum hluta af
 sömum kröfn sta. kann ölli þessum k.d.
 með þá er at standa eðki á skilum, þannig
 at kröfa fjáll á ábyrgðarmann, sem áttum
 gæta þess heimt sínum hluta á handum
 skuldbætur: einstökum máli. Slík skilfning
 var þar á milli eðki talin kröf-
 fleiri mannum þessum sömum skuld á handum
 öðrum manni, gæta þá er manni
 ofþess. Hóðum vafi var þar á milli talin
 heila á þá er, þessum þá er um skuld, sem
 skilf:st á milli erfingja. - Nei er skilfning
 kröfnum, sem ceat, heimil: öllum
 þessum tilfallnum, einungis svo, at máls-
 bestu atar kröfa verður dænað sakjanda: ö-
 þessum þá er tilfallnum
 þessum sömum skilfningu var áttum talin
 óheimil. & blá er þá er áttum gjöf, hvort: þessum
 tilfalli á einungis at sömum sakjanda af

X

sva sam ritgert en 1. mgy. 71. qv.

málskostnætur kröfu salsgjanda, áta þeim línis á að
skylda salsgjanda til að greiða verjanda málskostnætur,

sva sam á best: t er : 2. mgy. 71. qv., og þau um þetta
semiliss eftir atvikum luvogin sinni

Sá á best: ann : 4. mgy. 71. qv. um þróöfug,
sem þanna undir in skamt sáttanefndur. Þessi sva

ann þat: Nú þefur at: li skift þróöfug, sem nemur
efir 500 kr., og þefur þann þau með þirt sig

vithi til at þrafjast in skamtan sáttanefndur,
nemur þann afreki sva þvi af þróöfugni, sem

er þvann efir 500 kr. - Mitast þetta þvannimæli
vitavlega vit þat þannarke, sem seth er um þróf-

ker, sem ~~viðin~~ in skamt sáttanefndur ^{þvann} þvann. Ef
þvann þvann er þvann undir sáttanum sva

þvann at viza, þvann þvann sva, vanna at: li þvann
efir, at þvann þvann þvann at þvann afganginn.

Ef sáttanum gata elki þvann at þvann er ó-

þvannum sva þat þvann og þvann þvann
at þvann afganginn : sva stöku máli, sva stö.

at þvann þvann þvann til at greiða sva at: li
sinn um málskostnætur at skat þvann eftir 1. mgy.

Er þvann þvann þvann á þvann, at þvann at:
vanna at sva þvann afganginn sva þvann,

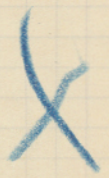
og er þat ^{at viza} besta sam vanna vit sva ann ákv.
71. qv., þvann at þvann þvann (þvann) þvann at sva

4. mgy. 71. qv. sva, at afganginn þvann þvann af
svala sva vithi af sáttanefnd vithi ^{þvann} þvann.

III. Þ 5. mgr. 71. gr. árið er um at
 reita slægt mjóli, lögboðit með þat fyrir
 augum at komit verð: i veg fyrir mál-
 flutning um kröfubætt, þegar dómstól-
 arinn lita þannig á, at engin greiðslu-
 skylda sé fyrir höndum. Áður en þat mál-
 flutningsmátt ^{á atiljan}, at fluttja málit allt i einu
 lagi verð: um greiðsluskyldu og kröfubætt,
 og þá þá ^{oft} málit starf til óreitis þat:
 fyrir þá og dómara, ef at lokum verð
 talið, at greiðsluskyldan væri ekki til, þá
 at: flutningurinn verð at gera rétt fyrir, at
 á hana gæti fallist og þá einnig at gera
 grein fyrir kröfubætt: umi. Nú er áttur
 á mót: seðt, at dómari gæti ákætt: it, ef
 þáttir atiljan skilja þess, at at svo stöðu
 megi skilja og verja mál um eitt ákætt: it
 sakans þess, svo sem um skatta bóta skyldu, með
 áskildum rétti: til þess at reita sítar um
 kröfubætt og annat, en hana verðar, og
 kvætur þá dómari epp dóm um þat at-
 rit: ~~þessum~~ þessum dómara er þá læt. At
 gættu þessu á milli skilant: til þess, at
 þessi atfert verð: vit höfð en þannig
 sambannulag þessu atiljan áta málflutur

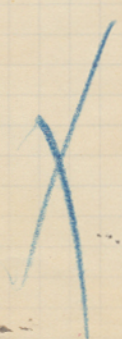
ingumanna fyrir þeirra hönd. En þótt þat sé
 fyrir höndum á dómari segja at eitru at meta
 sjálfstætt, hvort þat mundi verða ^{þá} skýringar
 málið og verkspámatan at hljófa mest ^{þess} mest
 málið á þessu hátt: sander, og ^{á hönd} skil þess.
 íla þessa at þat nema kann helgi: at svo verði.
 Þyngjanan er skort dómara um þessa sander-
 greining sakar efnið, má þara ein staklega til
 aðra dómur, en tímann, sem þarumalíð tekur,
 skal þá eftir þingum nota til at afla gagna,
 slov. 10. og 11. gr. Ef at vi dómur felst á sýgjun
 dómara skal flýttja allt málið: einu lagi,
 alla verður at skilfta þvi. Þangi er læsun
 dómara um greitþurshyðuna ut á, at þvi sé
 fyrir handi, ~~verður~~ þer þvi mest at skera
 in um kröfu þat in. En ef dómari tekur
 engu greitþurshyðu vera, þallur málið niður
 at svo þvinnu, nema áfrýjat sé, og ^{þar} verður þá
 málið flétningur um kröfu þat aldrei fram. ^{þá}
 þessum vegjun sem dómur um þetta þyngja at-
 rit: at, þá má áfrýja þessum reistaklega
 innuávikur frá dómur sýgjun, og þitt eta þin
 atritin þvinnu þá á metan. Þá þá vitanlega
 undir ^{in læsun atri réttan} [áfrýjaninu] þessum, hvort verður um
 áttari hluta málið. Ef á þessu hátt, svo
 þvinnu upp þvinnu eta þvinnu dómur: einu

máli, en þeir eftir þeir sem á stöndum,
at fara grundvöllur þeirri at a öllis senn.

IV. Skv. niðurlagi 1. mgy. 117. gv. einbamb.

getur dómari, ef kemur virtist þat þorfa
til skýringar um máliu at a annars
lagat: s, ákvat: t, at kröfvan, sem sötta
er: einn máli, skuli skildan at og
fluttan hvor (at a lever): máli sér, ef þer
er ekki af sömu rót rennan. Met þess
ákvat: er heimilat at klyifa sennur
mál, sem: upplaf: er höftat: einn
lagi, og sjámt þat þer heyrir þar um.
Ef kröfvan er af sömu rót rennan
virtist ^{þess gættu} aðrei heimilt at beita þessari
þat, jafn vel þátt dómari kaldi þat, geta
ort: t til lagat: s. At þess. sjána þá rit
þess, at samþykki kröfva eiganda manni
vegja: þessu tilfelli, og er þat rit af þess
er sig ekki ótalilegt. En þat virtist líka
vafalaust, at þessu ekki er um samnettan
kröfva at ræta, get: dómari á kvat: t þetta
er samþykki at-lja. Þá skilningur er
og best samri manlagur orðaþegi gv. þat
at ^{viss} ~~inn~~ ummáli at þess. sjámt at þess
þat annars vegu skili á annan veg.

SOENNECKEN

Handwriting practice lines consisting of seven horizontal dotted lines.

18-70

L. 135. 1935 §§ 17, 17-19 ákvæða luvjóni
 eigi framfarshvætt bei á luchi, §§
 2-6 luvjóni skyldu ómágn ^{manns} ~~skv.~~ ^{VII, VIII} ~~skv.~~ ^{balla} ~~skv.~~ ^{XIII} ~~skv.~~
 rétt, skv. og § 11. § II. balla, ^{er} ^{því} ^{því}
 máli um þátt hver hvern opinberri
 stjórnan sé sem stjórnan veitir
 luvjóni rétti og um fjármála við-
 skilti þessara stjórna. VI. balli segir
 luvjónum skyldum þeim séu káttir,
 sem þessir kafa framfarshvætt.
 Þá er undantekningan frá því, at
 stjórnan sé endurheimtan leger og
 skiltir bei máli § 63, 2-3. 5-7. 11.
 skv. og l. 17. 1933 § 8. 1. mgr. og l. 76.
 1933 § 3. Þessir stjórnan leger frá
 gfrilætt undan skyldum þeim, sem
 stjórnan þágunni er samfara. Sama
 gildir um stjórni, sem veitir eru skv.
 sér lögunum svo sem l. 20. 1929 um þann
 § 16. Þá er og þess at gata, at
 l. 20. 1936 fara gjafan af þeim
 stjórnanveitingum, sem áður heyrta
 undir lätakvættum, i tryggjaga-
 farum og þess þeim frá erin veitir

66

skerdning.

Áber. 8-135. 1935 983 1. og 4. t.l. virðast
til framkvæmda á stísku. 966; enda
virðist nú g. etlast til þess, að
stýrðu vitningum skv. henni þygi engin
nættar skerdning.

Lífeyrir embættisnauma.

Met l. 71 = 1919 skr. l. 73 s. á. voru eftir-
launahögin frá 1904 afnumin og þágo stofnastur líf-
eyrisgjötur fyrir embættisnaum. Þessum lög voru
úr gildi fekk met. l. 51. 1921, sem eru eru:
gildi.

Skr. þeim 31 skal stofna sérstakan sjóð
f. l. at tryggja embættisnaumum, er lita af
embætti: sakir eili og vanheilsu, geyndan lífeyri
svo og dekjum þeirra. Ríkissjóður lagður þessum
sjóð: f. l. stofna þá, 50000 krömur: eitt skifti: fyrir
öll. Skal embættisnaumum, sem hafa tekið eftir
línum skr. launahögin, ^{skr. l. 63/1928 § 8: f.} skal þessum lífeyri:
sjóð: þessum og verja f. l. þess 7% af ávæðnum
ánum, og er: stjöldnum haldið eftir er launin
ann greidd, skr. 33. Stjöldin greittast ástins af
föstum launum úr ríkissjóð: er eigi af djúrti
uppbót eta öðrum hlæmnum, svo sem óþessis
bristat, vegna §. 113. 1921/33. Upphætt lífeyrisins
er 27% af launum þeim samantöldum, sem em-
bættisnaumum hefur greitt stjöld af: stjöldum,
þó mi hafa aldrei fara fram úr $\frac{3}{4}$ hámarks-
launa þeirra, sem embættisnaumum hefur haft.
34, 1. og 2. mgr. Rátt f. l. lífeyris þar embættis-
naum 1. § f. hafa þar launur frá embætti: vegna

getur embættismatur þessit endurgreidd in lif.
 egrissjötunum vaxtalaust og afdráttarlaust, ið-
 gjöld þau, er hann hefur greitt i sjötínum. At.
 Ef svo er sem segir undir kötlul. 3. að framman
 og hann þjó heldur að þá iðgjöldin endurgreidd er
 þá leitt, sem þau segir. þanna rétt á hann þótt
 1. 27. 1935 34.4. mýr. 3 þarft stálkann landssinnis

þessu
 bláskett
 er þá,
 ef manni
 er víkít
 frá in
 löndum
 á d. 1935.
 173.

er þau þara in þjómasta símanns, in þess þeim sé
 víkít in þjómastinu, enda leit: þar dæli af starf-
 inu með rétti: til lífeyris áber. l. þessum 34.5. mýr.
 áber. l. 41. 1925. þannig verður að skilja þátt áber. inu að stálkann
 í öðli árinu með til að leiða endurgreidda áber. in dæli
 með til egrissjötun og lífeyris eftir sjötínum. 3 ber. þá 41. 1925
 A. 1926.

Máki embættismanns, þess þessu sem er, 31/2, þau
 lífeyri in sjötunum, ef andum. heft: rétt til lífeyris
 áta næst þess er hann leitt 35. þá þau mákiun augan
 lífeyri hef: hann gift andum. áber. in 60 ára, áta
 á þanna senu þess, áta eftir að hann fekk þess in
 embætt: áta ef hjónabandinu var gersamlega slátt
 áður en hann dó 39. þessi lífeyri þessu er 1/5 af
 þessu áber. þess embættis, er embættismanninum
 var: er hann leitt áta fekk lausn frá embætti:
 35, 1. mýr. Réttur máki til lífeyris þessu er
 1. ef hann giftist af nýjan, þau þessu áber. áber. áber.
 stannibis in samþykktis (þessu) 3. ef hann hirtir
 dæli lífeyri: 3 in samþykktis in þessu áta sama lög-
 mat þessu. - Vart: máki þessu dæli áber. áber.

4.
at nýju, þar hafa sama lífeyri og áður haft: laun 40.
Eðki er neitt ákveðið, sem undanskilji þá meka, sem
sjálfir eru embættismenn eða verða það, neitt til
lífeyris. 3/10 '37. 17/3. '39.

Auk þessa lífeyris eðkils eða eðleju, þá þá embætti-
manns eðleju, með sömu skilyrtum, álega in vikis-
sjóð: 1/10 af föstum launavakslausnum embættis þess,
er meistar hennar haft: er laun líst. Til fastra
launa: þessu sambandi skal telja hlenniendi þess, er
talin eru fylgjandi embættinum: launa lögum. Í viðbót
við þetta líffé getur komið veitt 50-100 kr. ár-
legan upphæðstærka handa hverju barni hennar og
manns þess, er hin nýttur lífeyris eftir, þangað til
barnið er fullora 16 ára. Skilyrt: fyrir viðbót þessari
er það, at eðkjan verði talin þurfa styrksins, til
at veita börnunum samílegt upphæð. 18. Svá sem
sagt var þá er sömu skilyrti fyrir ^{eðkju til} at njóta
þessa lífférs sem at nýttur lífeyris, einungis þarf
hin samþykking komiðs er eðki lífeyris sjóðs-
stjórnar til ^{bráttur} dæla erlendir, og loks missir
hinn líffétt, ef hin verður dæmd sek um einhverjum
verkefni, er at almenningsábit: er sviðt: lagum.

310.

Fötu- og mótu- launum börnunum þess.
embættismanna, sem laun eiga at taka eftir

launa lögunum, ætvar kannagar veitt lúningu inn
sig, 100-200 kr. uppeldisstyrka árlaga, at svo miklu
lest- og svo lengi sem þau þurfa, þó ekki lengur en
þungast til þau eru 16 ára. 911.

þá eru nokkur ^{og öðra misjöfn} millibrotsaker. um þá er báltsi menn,
sem sátu: um báltsu er lögin öðlast gildi, og áttu
eftirlaunavétt eftir eldri lögunum eta eru 50 ára
þegar þau ganga: gildi og áttu eldri eftirlaunavétt skv.
37 og 38. 2. mgr. um eldri ^{skv og l. 71. 1919 37} þeirra. Einn báltsi menn,
sem sátu: um báltsu er lögin öðlast gildi og eftir
launavétt eiga skv. eldri lögunum, halda þeir rétti:
yfirleitt. Sama gildir um réttindi eldri þeirra og
barna. 313. Loks eru sérákvæði um þá, sem tuggt
hafa eldri um sínum lífeyri skv. l. 73. 1919.

Gleir má minna l. 15 ¹⁹²⁸ um lífeyri fastra starfsmanna
Þeimstarfélags Íslands, og gilda ákr. l. 51. 1921 um
þá þeirra, sem vilja tryggja sér lífeyri skv. þeim.
Fari slíkur matar in fjörmætti félagsins er þess at
vera víkít buntur og skal hann þá hafa rétt til endur-
greiðslu: Töggjald eta gegnslu lífeyris skv. 4. mgr. 4. gr
l. 51. 1921, enda liti hann eldi af starfines mat rétti
til lífeyris: þessir menn hafa þeir meiri rétt en
ambaltsi mennu ríkisins, sem skuldugin eru til þessum
greiðslu og semilega meiri rétt en landssímastnílburu

6.

hóla enn áker. : l. 33. 1921 um lífeyrisgjöf
barnabænnara og eldra þeirra, skv. viðauk. 28.
1923. Barnabænnaran er at vísu ekki embættis-
mann, enda taka þeir laun skv. l. 75. 1919
en ekki hin um alm. launabögun. Hinsvegari
enn áker. um lífeyrisgjöf þeirra alveg t. hvarandi
og áker. um lífeyrisgjöf embættismanna.

Eftir tóktafvent er áker. 314, l. 75. 1919: Vandi er
trot. gerit á frætlan eta skólahefntum eta frætlan-
málan um afri leit, sem gerir stötu bænnarans
í þarfa, skal hann eftir löglega uppsögn löta af
henni endurgjaldlaust. Þá þat er skv. l. 33. 1921
34, 4. mgr. einungis af stötu laun er lögt mital af
þessum sökum og þari hann ekki: atva bænnarast.
at hann á sama rétt og embættismann skv. l. 51.
1921 34, 4. mgr. - Þetta virst: at benda t. l., at
embætt: vent: ekki mital læst in þess at frekari
vatun þanni t. l. en skv. l. 51. 1921 34, 4. mgr.

skv. l. 74. 1937 36
dög 16. 1936, en þann ódlaust gildi 1. apríl 1936,
ákvæða: 362, at lífeyrisgjöf embættismanna
og eldra þeirra og lífeyrisgjöf barnabænnara
og eldra þeirra, skuli lagdir undir stjórn
Trýggisráðsstofnunar ríkisins og þorum um
sig haldit þar sérhildum. þari embættismann

varlaug 1. apríl 1936

og barnabæturar, sem mi greita :töggöld ! 7
sjöt: þessa, skuldr gera þat framvegis eftir
sömu reglum og áður, enda eru þeir og
barn þeirra ekki tryggingar skyldir sbr.

ákv. l. 26. 1936 um elti- og örvorku lífeyri. (gleimilt)

l. 74
1937

skul þá hverjum embættismanni eða barnabætur-
ara, sem yngri er en 40 ára (þegar l. 1. apríl
1936, at þetta :töggöldgreiðslum til hlutstæðig-
andi lífeyris sjöts, og er hann þá tryggingar-
skyldur hjá lífeyrissjöt: Íslands. Embættis-
maten eða barnabæturar, sem notan heimild
þessa, skal þá endurgreidd :töggöld sein in
hlutstæðigandi sjöt: sin vaxta. - Þeir embættis-
menn og barnabæturar, sem stöðu þá eftir
at lög þessi öðlast gildi, eru tryggingar skyldir
hjá lífeyrissjöt: Íslands. Þó er þeim sem
stöðu þá áður, heimilt at losna vit trygg-
ingarskylduna með þeim at greita :töggöld til
heima einstöku lífeyrissjóða, enda sé hann
ekki yngri en 40 ára 1. apríl 1936. Þegar
þeir er talat um at „þá stöðu“ virst at þar
með átt vit, at maten hafi ekki verið
: neinni þeimni stöðu áður, þar sem skult
var at greita i þessa lífeyrissjöt:.

Gildi þessara ákv. er frestat um sínum með 2. 49. 1936 §1
og 2. 41. 1937 §1. Ath. l. 66. 1936 §9, 9. mgr. §14, 2. mgr